

Както в цялата страна, така и в Сливен, в първите месеци на 1948 г. работниците и служителите в учрежденията и предприятията, гражданите изобщо по местоживеене, организации и т.н. са обхванати плътно в обръча на партийната пропаганда на партията-хегемон. Така наречената масово-политическа работа е насочена преди всичко в провеждането на просветни събрания, изнасяне на публични беседи, организиране на кръжоци по устава на БРП/к/, история на ВКП/б/ и история на БРП/к/, в организиране на тримесечни, едномесечни и няколкодневни партийни курсове за политическо самообразование и т.н. Към ОкК на БРП/к/ са формирани лекторски групи и партийни кабинети, а към първичните партийни организации- политгрупи от по 4-5 души. Освен всичко друго, непрекъснато се устроят събрания във връзка с предстоящия Втори конгрес на ОФ, който се провежда в началото на м. февруари. На него се взема решение за трансформирането на Отечествения фронт от партийна коалиция в Единна обществено-политическа организация с индивидуално членство и е утвърдена главната ѝ задача - възпитаване и превъзпитаване на българския народ в духа на социалистическите идеи.

От лятото на 1948 г. с решенията на XVI- я пленум на ЦК на БРП/к/ започва утвърждаването на сталинския модел на социализма в България в неговия класически вид с основните му характеристики: ликвидация на частната собственост върху средствата за производство, пълна хегемония на комунистическата партия в управлението на страната, централизирано, директивно ръководство на икономиката, всеобхватно господство на идеологията на управляващата партия в духовния живот на обществото и недопускане на каквито и да било отклонения от нея, приоритет на класово-партийните над общочовешките ценности и т.н. Възцарява се обстановка на "революционна бдителност върху враговете", "непрестанна борба срещу селския капиталист-кулака", започват масови репресии, усилено въдворяване в ТВО, масови изселвания, ДС се превръща в държава в държавата, изгражда се система от доносници. Този вариант на сталинския модел продължава в България в "чист вид" до лятото на 1953 г. По сведения на Градския народен съвет в Сливен през 1952 г. само безследно изчезнали в Сливен и Сливенско са 149 човека.⁷⁷

През 1948 г. процесите в областта на духовната сфера продължават да се развиват по специфичните си, породени от естеството им пътища. С Конституцията от 1947 г. се регламентира държавната политика в областта на образовани-